

פרשת בהעלותך

מעלתו של כל יהודי

**תָּא הוֹהִי הָאָרְהָ רָשָׁא הָאֲרַמְכֵּ אֹהֵ הַשְּׁקֵמֵ הַחֶרֶפֶ דְּעֵ הַכְּרִי דְּעֵ בְּהַזְ הַשְּׁקֵמֵ הַרְגְּמָה הַשְּׁעֵמֵ הַזּוֹ (ד)
מִשָּׁה כֵּן עָשָׂה אֶת הַמְּנִחָה:**

כל יהודי, איש או אשה, מעם ישראל, אצל ה' יתברך הם נקראים מנורה, כי הקדוש ברוך הוא זה אבא שלנו ממש, ואמר אבא היקר רבינו יורם אברג'ל שצריך לדעת נאמנה שכמו שהצדיקים הגדולים ביותר אהובים לפני ה' ונקראים בניו, כך גם הרשעים הגדולים ביותר אהובים לפני ה' ונקראים בניו, כיון שסוף סוף גם הם מזרע ישראל הנקראים כולם בנים של הקדוש ברוך הוא, כמו שכתוב: "בנים אתם לה' אלהיכם" (דברים יד, א), ועל כן בכל אופן ראוי להביט עליהם בעין טובה, ולחפוץ בטובתם וברכתם.

וכאמור, כן היא דעת רבי מאיר בגמרא (קידושין לו, א) שגם בזמן שעם ישראל חוטאים הם נקראים בנים, שנאמר: "בנים סכלים המה" (ירמיה ד, כב), ואפילו אם אין בהם אמונה הם נקראים בנים, שנאמר: "בנים לא אמון בם" (דברים לב, כ), ואפילו אם הם עובדי עבודה זרה הם נקראים בנים, שנאמר: "זרע מרעים בנים משחיתים" (ישעיה א, ד), ולא די שהם נקראים בנים, כי אם גם שהם נקראים בנים טובים ואהובים, שנאמר: "והיה במקום אשר יאמר להם לא עמי אתם יאמר להם בני אל חי" (הושע ב, א).

והוסיף אבא היקר שרגיל היה מורנו הבעל שם טוב הקדוש לומר שה' יתברך אוהב כל יהודי, ואפילו את הרשע הכי גדול שבעם ישראל, ממש כמו שהורים אוהבים את בנם היחיד שנולד להם לאחר מאה שנים של צפייה והמתנה. והאמת היא שעם כל הכבוד לאהבה שהורים אלו אוהבים את בנם יחידם, זה רק גרגיר אחד מהאהבה העצומה שהקדוש ברוך הוא אוהב אפילו את הרשע הגדול ביותר שבישראל.

והאמת היא שרק כלפי חוץ עם ישראל נראים לפעמים לא כל כך טוב, אבל בתוך ליבו של כל אחד מישראל באשר הוא שוכנת נשמה יקרה וטהורה, ונשמה של יהודי היא כמו יהלום, ויהלום נשאר יהלום בכל מצב, גם אם הוא שקוע בבוץ ומלוכלך כולו. כל שיש לעשות הוא רק להגביה אותו מן הרפש, לרחוץ אותו במים טהורים, ותיכף ישוב להבהיק באור יקרות כפי שהיה מתחילה.

והביא אבא היקר רבינו יורם אברג'ל שפעם הגיעה אשה אחת לקבל את ברכתו הקדושה של הרבי מליובאוויטש זיע"א במעמד חלוקת הדולרים המפורסם שהיה מתקיים בבית מדרשו בכל יום ראשון. לאחר המתנה ארוכה של מספר שעות כשסוף סוף הגיע התור שלה לעמוד לפני הרבי, היא אזרה אומץ ושאלה אותו: "כיצד כבודו, על אף גילו המבוגר) הרבי היה אז בשנות השמונים לחייו (מצליח לעמוד על רגליו שעות כה רבות ולקבל את כל קהל האלפים שבאו לכאן, הרי אני צעירה וכוחי במותני ובכל זאת כבר לא נותר לי שום כח לעמוד על הרגליים?". וכששמע הרבי את שאלתה חיך ואמר: "אם הייתי רואה כל יהודי כסתם אדם בעלמא יתכן שבאמת הייתי מתעייף, אך מאחר שכל יהודי נחשב בעיני כיהלום יקר, הרי אני כסופר יהלומים, וכסופרים יהלומים לא מתעייפים".

על כל אדם לטהר את ליבו מכל רגש של שנאה כלפי אדם כלשהו מישראל כדי שהקדוש ברוך הוא יסכים להשרות את שכנתו בתוך ליבו. יש לדעת שכל מי ששונא איזה אדם מישראל הרי הוא כביכול שונא את הקדוש ברוך הוא על שברא אותו, ושונא את אברהם יצחק ויעקב שיצא אדם זה מזרעם.

ובעוד שבשאר העבירות האדם אינו עובר עליהן אלא באותה שעה שהוא עובר עליהן, שינאת חינוך נמצאת בלב תמיד ובכל רגע הוא עובר על איסור "לא תשנא את אחיך בלבבך" (ויקרא יט, יז), ומבטל מצות עשה של "ואהבת לרעך כמוך" (שם, פס' יח), כמבואר בספר "שערי קדושה" (ח"ב שער ד) לרבנו חיים ויטאל זיע"א.

אדם שיש לו אהבת ישראל אמיתית גם כלפי אנשים שלא הולכים בדרך ה', לעולם לא יצאו מזרעו אנשים רשעים. לעומת זאת, אדם שיש לו שנאה כלפי יהודים, במשך הזמן גם ילדיו יעזבו את דרך התורה, כמו שראיתי במו עיני אצל כמה רבנים שדרכם היתה לבזות בדרשותיהם יהודים שאינם שומרי תורה ומצוות, ולבסוף כל בניהם יצאו מדרך ה', כי באותה מידה שאדם מתנהג כלפי בניו של הקדוש ברוך הוא כך גם הקדוש ברוך הוא מתנהג כלפי בניו שלו.

לכן אם גלגלה ההשגחה העליונה שראית יהודי שעושה מעשה שאינו ראוי, במקום להביט עליו בעין לא טובה - תרחם עליו ותאמר בליבך: 'חבל על הנשמה היקרה הזאת שהולכת לאיבוד', ותבכה עליו, ותתפלל לה' מעומק הלב שירחם עליו ויקרב אותו אליו, וכניס בליבו יראת שמים.

וכאשר תתפלל עליו מכל הלב, ה' בוודאי ישמע את תפילתך, כיון שכל עם ישראל ערבים זה לזה. אך אם ח"ו לא תתפלל עליו, מחר אם חלילה בינך היקר ידרדר ברוחניותו, לא יהיה שום אדם שיתפלל עליו. על כן אם רצונך שיתפללו על בניך, תתפלל גם אתה על בנים של אחרים.

ואת הדרך הזו עלינו להנחיל לילדינו היקרים - שאסור בתכלית האיסור לשנוא חלילה אדם מישראל, יהיו מעשיו אשר יהיו, וכל אחד מחויב לעורר רחמים בליבו על אותם אנשים שעדיין רחוקים מדרך התורה והמצוות, ובזכות שנלך בדרך זו מידת הרחמים של ה' לא תפסיק להאיר עלינו לעולם.

כי הכלל בשמים הוא: "אהוב יהודי - וה' יתברך יאהב אותך. עשה טובה ליהודי - וה' יתברך יטיב עמך. קרב יהודי - וה' יתברך יקרב אותך" (ה"יום יום" כז' חשוון).

ולכן אבא היקר הביא בספרו הקדוש אמרי נועם "כשמגיעה לשמים בקשה של יהודי על אשתו, על הבן שלו, על אחותו וכו', לא בודקים אם הוא בעל תורה, לא בודקים אם יש לו מזוזות, לא בודקים אם יש לו פאות ארוכות, אלא קודם כל בודקים במידת אהבת ישראל, ואם אכן ימצא שיש בו מידת אהבת ישראל בשלמות, ה' יתברך יקבל ברצון את כל תפילותיו וימלא את כל בקשותיו, וישפיע לו חן וחסד ורחמים והצלחה מרובה".

